

Arrest

nr. 239 099 van 28 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DIERCKX
Kogelstraat 19
3700 TONGEREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DIERCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 15 september 2019, verklaren er zich op 18 september 2019 vluchteling.

1.2. Op 7 februari 2020 werden door de commissaris-generaal de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

1.2.1. Ten aanzien van O.H. (hierna: verzoekster):

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U bent moslim en afkomstig uit Malikiyah. U haalt volgende feiten aan in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming:

In 2018 verliet u Syrië. U diende op 18/05/2018 een verzoek tot internationale bescherming in in Griekenland. Op 21/01/2019 verkreeg u de vluchtelingenstatus. Aanvankelijk verbleef u in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos. Daarna vestigde u zich in een sociale woning op het vasteland, in Katrina. Wanneer u deze woning moest verlaten, en geen nieuwe woning vond, verliet u Griekenland op 14/09/2019.

Op 15/09/2019 kwam u aan in België. U diende op 18/09/2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de dienst vreemdelingenzaken, samen met uw man Q.K. (CG: X) en jullie zoon E.K. (nationaal nr: 18...).

U legt volgende documenten voor: identiteitskaart (origineel), huwelijksakte (kopie) en een medisch attest zwangerschap (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

U verklaart omstandig en ondubbelzinnig dat er u al internationale bescherming verleend werd in Griekenland, namelijk de vluchtelingenstatus, op 21/01/2019.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt eveneens dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in Griekenland in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatieinstrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat u Griekenland verlaten heeft omwille van de slechte behandeling die u kreeg tijdens de bevalling van uw eerste kind (CGVS, p.5). U haalt ook de medische begeleiding die u tijdens uw tweede zwangerschap van de Griekse dokters kreeg aan. Daarnaast verwijst u naar de veiligheidssituatie, het racisme van de Griekse politie, het feit dat jullie geen woning hadden, dat uw man geen werk vond en dat jullie de taal niet spraken.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in 2019 verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en

structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U verklaart Griekenland verlaten te hebben omwille van de nare ervaringen tijdens uw eerste bevalling. U werd met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht, waar u in de verloskamer ontvangen werd door vier verpleegsters en een dokter. U vertelde, via een tolk, dat u niet op natuurlijke manier kon bevallen en een keizerssnede nodig had. De dokter weigerde uw verzoek. Er volgde een moeilijke bevalling. U ergerde zich aan het gebrek aan respect van de verpleegsters, die lachten en giechelden. U vroeg aan de tolk waarom u als proefkonijn gebruikt werd, en er geen dokter aanwezig was maar enkel verpleegsters (CGVS, p.7). Er kan begrip opgebracht worden voor het feit dat u slechte herinneringen hebt aan de geboorte van uw eerste kind, in moeilijke omstandigheden en in een vreemd land. Volgens uw verklaringen waren er echter wel degelijk dokters aanwezig bij uw bevalling. Zij namen de beslissing geen keizersnede bij u uit te voeren en dus niet in te gaan op uw vraag. De redenen voor deze beslissing waren u niet duidelijk. Er kan echter aangenomen worden dat de artsen deze beslissing namen met uw gezondheid en de gezondheid van uw ongeborn kind voor ogen. U toont niet aan dat u als proefkonijn diende of dat de dokters een verkeerde medische beslissing namen tijdens de geboorte van uw eerste kind. Daarnaast zegt u dat de behandeling die u tijdens uw tweede zwangerschap kreeg niet goed was. U moest steeds lang wachten in het ziekenhuis en uw afspraken werden naar een andere dag verzet (CGVS, p.9). Op de spoedafdeling van het ziekenhuis kregen ernstige gevallen voorrang op u. U viel af en toe flauw en uw gezondheid in het algemeen was niet goed. U zag verschillende dokters in verband met uw zwangerschap. De eerste dokter vermoedde dat er een probleem was en verwees u door. U zag verschillende dokters, maar ze konden het probleem niet vinden. Tijdens uw doktersbezoek werd u bijgestaan door een tolk (CGVS, p.6). In België concludeerden de dokters dat er niets mis was met de baby. Uw bevalling verliep heel goed (CGVS, p.4). U maakt aldus niet aannemelijk dat u systematisch de toegang tot medische zorg werd ontczegd, noch dat de geboden zorg dermate te wensen overliet dat uw fysieke integriteit dan wel leven erdoor in gevaar kwamen. Uw man verklaart dan weer dat jullie gratis gezondheidszorg van een goed niveau kregen (CGVS, Kijkok, p.7).

Wat betreft de veiligheidssituatie haalt u aan dat er in het opvangcentrum Moria geregeld vechtpartijen waren (CGVS, p.5). Daarnaast moest u in Athene goed op uw spullen letten en waren er overal druggebruikers en maffia (CGVS, p.8). U bent echter niet persoonlijk in aanraking gekomen met geweld, diefstal of drugs. U beschrijft de algemene veiligheidssituatie in Griekenland tijdens de procedure. Het CGVS erkent de moeilijke omstandigheden in de Griekse vluchtelingenkampen. Na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus verliet u Moria. U toont niet aan dat u zelf een verhoogd persoonlijk risico loopt op vervolging of ernstige schade omwille van voormelde problemen.

Voorts doet u beroep op het feit dat jullie geen woning hadden. Aanvankelijk verbleef u in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos, in slechte omstandigheden, "de ratten wandelden gewoon rond" (CGVS, p.5). Het CGVS erkent dat de huisvesting op Moria gebrekkig is, in het bijzonder voor een vrouw met pasgeboren kind. Daartegenover staat dat u, na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus, onderdak verkreeg in een sociale woning op het Griekse vasteland. U kon hier zes maanden verblijven, daarna werd u gevraagd de woning te verlaten. U nam echter geen initiatief om een andere verblijfplaats te zoeken, omdat uw man en uzelf geen werk hadden (CGVS, p.6). Uw man heeft enkele pogingen gedaan om werk te vinden. Hij schreef zich in bij een organisatie en zocht zelf naar werk in de bouw en in restaurants. Hij slaagde er echter niet in werk te vinden. De reden hiervoor was dat hij de taal niet voldoende sprak en er weinig werk was in Griekenland (CGVS, Kijkok, p.6). Het feit dat uw man niet onmiddellijk werk vond betekent niet dat er sprake is van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Wat het leren van de Griekse taal betreft, heeft u meerdere keren om Griekse lessen gevraagd aan de hulporganisatie. Wanneer het niet mogelijk bleek om u in te schrijven, nam u zelf het initiatief om via het internet Grieks te beginnen leren (CGVS, p.8). Zowel u als uw man kwam echter niet verder dan het Griekse alfabet en enkele woorden zoals goedemorgen (CGVS, Kijkok, p.7). U toont niet aan dat u daadwerkelijk een serieuze, oprechte inspanning leverde om Grieks te leren.

Ondanks enkele pogingen om werk te zoeken en de taal te leren, heeft u de rechten die gepaard gaan met de internationale bescherming die u kreeg in Griekenland niet voldoende doen gelden.

U hekelt ook het racisme van de Griekse administratie en politie. U verklaart dat de houding van de Griekse administratie vernederend was, de bedienden namen uw papieren aan met hun nagels, alsof u een ziekte had (CGVS, p.6). De politie duwde u met twee vingers aan de kant, in plaats van u op een correcte manier te vragen aan de kant te gaan staan (CGVS, p.8). De houding van Griekse politie en administratie is laakbaar. De feiten die u aanhaalt zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verder kwamen u en uw man niet in aanraking met de politie.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en huwelijksakte hebben betrekking tot uw identiteit en afkomst uit Syrië, deze staat niet ter discussie. Het medisch attest dat u voorlegt toont aan dat u zwanger geweest bent, wat ook niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming verleend werd door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

1.2.2. Ten aanzien van K.Q. (hierna: verzoeker):

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en van Yezidi-origine te zijn. U bent yezidi en afkomstig uit Sinjar. U haalt volgende feiten aan in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming:

In 2014 verliet u Irak uit angst voor Daesh. U vestigde zich in Syrië en trouwde daar met H.O. (CG: X). In 2018 verliet u Syrië. U diende op 18/05/2018 een verzoek tot internationale bescherming in in Griekenland. Op 21/01/2019 verkreeg u subsidiaire bescherming. Aanvankelijk verbleef u in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos. Daarna vestigde u zich in een sociale woning op het vasteland, in Katrina. Wanneer u deze woning moest verlaten, en geen nieuwe woning vond, verliet u Griekenland op 14/09/2019.

Op 15/09/2019 kwam u aan in België. U diende op 18/09/2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de dienst vreemdelingenzaken, samen met uw vrouw H.O. (CG: X) en jullie zoon E.K. (nationaal nr: 18...).

U legt volgende documenten voor: identiteitskaart (origineel) en huwelijksakte (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op dezelfde motieven als uw echtgenote H.O. (CG: X). Het verzoek om internationale bescherming van uw vrouw wordt niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

De beslissing van uw echtgenote wordt als volgt gemotiveerd:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming verleend werd door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Irak."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) "of" van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 3.2 van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-III-Verordening).

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift drie rapporten (stukken 3-5).

Met een aangetekend schrijven van 9 juli 2020 brengen verzoekers samen met een aanvullende nota een arrest van de Raad bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Nadat verzoekers in 2018 Syrië verlieten en op 18 mei 2018 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indienden, bekwamen zij op 21 januari 2019 internationale bescherming in Griekenland, verzoekster werd erkend als vluchteling en verzoeker werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Nadat zij geen woning meer hadden in Griekenland, reisden verzoekers naar België waar zij op 18 september 2019 onderhavige verzoeken om internationale bescherming indienen. Zij voeren aan dat zij in Griekenland werden geconfronteerd met slechte levensomstandigheden, dat zij onvoldoende medische zorgen kregen, dat zij geen huisvesting hadden en geen taallessen en werk konden vinden en dat zij werden geconfronteerd met racisme en discriminatie. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard omdat zij in Griekenland reeds internationale bescherming genieten.

2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschrift niet in slagen op de motieven in de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

2.3.4. Verzoekers betwisten niet dat zij in Griekenland een internationale beschermingsstatus verkregen. Meer bepaald werd verzoekster op 21 januari 2019 erkend als vluchteling en werd verzoeker op dezelfde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend (zie notities van het persoonlijk onderhoud en map 'Landeninformatie' in het administratief dossier).

2.3.5. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekers, die in Griekenland internationale bescherming verkregen (verzoekster als vluchteling en verzoeker als subsidiair beschermde), er geen gegronde vrees voor vervolging hebben noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert

bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van hun verzoek en dat het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Waar verzoekers verwijzen naar en citeren uit rapporten met betrekking tot de algemene situatie voor personen die in Griekenland internationale bescherming genieten (verzoekschrift, stukken 3-5), dient vastgesteld dat hieruit blijkt dat de levensomstandigheden voor deze personen in Griekenland precair kunnen zijn doch dat er niet op algemene wijze uit kan worden afgeleid dat deze levensomstandigheden voor ieder van deze personen de hiervoor vermelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken. Verzoekers dienen dan ook *in concreto* aan te tonen dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen, dan wel dat zij ten aanzien van Griekenland een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kunnen doen gelden.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Met betrekking tot verzoekers persoonlijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat u Griekenland verlaten heeft omwille van de slechte behandeling die u kreeg tijdens de bevalling van uw eerste kind (CGVS, p.5). U haalt ook de medische begeleiding die u tijdens uw tweede zwangerschap van de Griekse dokters kreeg aan. Daarnaast verwijst u naar de veiligheidssituatie, het racisme van de Griekse politie, het feit dat jullie geen woning hadden, dat uw man geen werk vond en dat jullie de taal niet spraken.

[...]

U verklaart Griekenland verlaten te hebben omwille van de nare ervaringen tijdens uw eerste bevalling. U werd met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht, waar u in de verloskamer ontvangen werd door vier verpleegsters en een dokter. U vertelde, via een tolk, dat u niet op natuurlijke manier kon bevallen en een keizersnede nodig had. De dokter weigerde uw verzoek. Er volgde een moeilijke bevalling. U ergerde zich aan het gebrek aan respect van de verpleegsters, die lachten en giechelden. U vroeg aan de tolk waarom u als proefkonijn gebruikt werd, en er geen dokter aanwezig was maar enkel verpleegsters (CGVS, p.7). Er kan begrip opgebracht worden voor het feit dat u slechte herinneringen hebt aan de geboorte van uw eerste kind, in moeilijke omstandigheden en in een vreemd land. Volgens uw verklaringen waren er echter wel degelijk dokters aanwezig bij uw bevalling. Zij namen de beslissing geen keizersnede bij u uit te voeren en dus niet in te gaan op uw vraag. De redenen voor deze beslissing waren u niet duidelijk. Er kan echter aangenomen worden dat de artsen deze beslissing namen met uw gezondheid en de gezondheid van uw ongeboren kind voor ogen. U toont niet aan dat u als proefkonijn diende of dat de dokters een verkeerde medische beslissing namen tijdens de geboorte van uw eerste kind. Daarnaast zegt u dat de behandeling die u tijdens uw tweede zwangerschap kreeg niet goed was. U moest steeds lang wachten in het ziekenhuis en uw afspraken werden naar een andere dag verzet (CGVS, p.9). Op de spoedafdeling van het ziekenhuis kregen ernstige gevallen voorrang op u. U viel af en toe flauw en uw gezondheid in het algemeen was niet goed. U zag verschillende dokters in verband met uw zwangerschap. De eerste dokter vermoedde dat er een probleem was en verwees u door. U zag verschillende dokters, maar ze konden het probleem niet vinden. Tijdens uw doktersbezoek werd u bijgestaan door een tolk (CGVS, p.6). In België concludeerden de dokters dat er niets mis was met de baby. Uw bevalling verliep heel goed (CGVS, p.4). U maakt aldus niet aannemelijk dat u systematisch de toegang tot medische zorg werd ontzegd, noch dat de geboden zorg dermate te wensen overliet dat uw fysieke integriteit dan wel leven erdoor in

gevaar kwamen. Uw man verklaart dan weer dat jullie gratis gezondheidszorg van een goed niveau kregen (CGVS, Kijkok, p.7).

Wat betreft de veiligheidssituatie haalt u aan dat er in het opvangcentrum Moria geregeld vechtpartijen waren (CGVS, p.5). Daarnaast moest u in Athene goed op uw spullen letten en waren er overal druggebruikers en maffia (CGVS, p.8). U bent echter niet persoonlijk in aanraking gekomen met geweld, diefstal of drugs. U beschrijft de algemene veiligheidssituatie in Griekenland tijdens de procedure. Het CGVS erkent de moeilijke omstandigheden in de Griekse vluchtelingenkampen. Na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus verliet u Moria. U toont niet aan dat u zelf een verhoogd persoonlijk risico loopt op vervolging of ernstige schade omwille van voormelde problemen.

Voorts doet u beroep op het feit dat jullie geen woning hadden. Aanvankelijk verbleef u in het vluchtelingenkamp Moria op Lesbos, in slechte omstandigheden, "de ratten wandelden gewoon rond" (CGVS, p.5). Het CGVS erkent dat de huisvesting op Moria gebrekkig is, in het bijzonder voor een vrouw met pasgeboren kind. Daartegenover staat dat u, na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus, onderdak verkreeg in een sociale woning op het Griekse vasteland. U kon hier zes maanden verblijven, daarna werd u gevraagd de woning te verlaten. U nam echter geen initiatief om een andere verblijfplaats te zoeken, omdat uw man en uzelf geen werk hadden (CGVS, p.6). Uw man heeft enkele pogingen gedaan om werk te vinden. Hij schreef zich in bij een organisatie en zocht zelf naar werk in de bouw en in restaurants. Hij slaagde er echter niet in werk te vinden. De reden hiervoor was dat hij de taal niet voldoende sprak en er weinig werk was in Griekenland (CGVS, Kijkok, p.6). Het feit dat uw man niet onmiddellijk werk vond betekent niet dat er sprake is van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Wat het leren van de Griekse taal betreft, heeft u meerdere keren om Griekse lessen gevraagd aan de hulporganisatie. Wanneer het niet mogelijk bleek om u in te schrijven, nam u zelf het initiatief om via het internet Grieks te beginnen leren (CGVS, p.8). Zowel u als uw man kwam echter niet verder dan het Griekse alfabet en enkele woorden zoals goedemorgen (CGVS, Kijkok, p.7). U toont niet aan dat u daadwerkelijk een serieuze, oprechte inspanning leverde om Grieks te leren.

Ondanks enkele pogingen om werk te zoeken en de taal te leren, heeft u de rechten die gepaard gaan met de internationale bescherming die u kreeg in Griekenland niet voldoende doen gelden.

U hekelt ook het racisme van de Griekse administratie en politie. U verklaart dat de houding van de Griekse administratie vernederend was, de bedienden namen uw papieren aan met hun nagels, alsof u een ziekte had (CGVS, p.6). De politie duwde u met twee vingers aan de kant, in plaats van u op een correcte manier te vragen aan de kant te gaan staan (CGVS, p.8). De houding van Griekse politie en administratie is laakbaar. De feiten die u aanhaalt zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verder kwamen u en uw man niet in aanraking met de politie.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

In hun verzoekschrift voeren verzoekers aan dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met het kwetsbaar profiel van hun gezin met twee zeer jonge kinderen. Zij stellen dat zij ingeval van terugkeer met hun kinderen op straat zullen belanden en dat er in Griekenland geen sprake is van een goed werkende gezondheidszorg voor zeer jonge kinderen.

Verzoekers beperken zich tot hypothetische beweringen en verwijten naar Griekenland toe en laten geheel na *in concreto* te duiden waarom zij op straat zouden belanden en/of waarom de medische voorzieningen in Griekenland voor hun kinderen onvoldoende zouden zijn. Verzoekster verklaarde dat zij nadat zij internationale bescherming verkregen, gedurende zes maanden in een woning op het Griekse vasteland konden verblijven. Zij stelt dat zij geen andere woonst konden vinden omdat zij en haar echtgenoot geen taallessen en geen werk vonden (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 6). Waar kan worden aangenomen dat Griekse taallessen het vinden van werk in Griekenland kunnen faciliteren geldt dat voor alle landen - ook België. Echter dient vastgesteld dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat het beheersen van de Griekse taal onontbeerlijk is om in Griekenland werk te vinden. Verzoeker verklaarde dienaangaande dat hij werk zocht in de bouw en in restaurants maar dat hij hier geen werk kon vinden (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6). Er dient herhaald dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Verzoekers maken verder evenmin melding

van een poging om anderszins een woning en/of werk te vinden. Hieruit blijkt bezwaarlijk dat verzoekers op een doorgedreven wijze hebben getracht werk en/of een woning te vinden en dat zij geenszins de rechten die gepaard gaan met hun internationale beschermingsstatus voldoende hebben doen gelden. Dit klemmt des te meer daar verzoekers in hun verzoekschrift bij de uiteenzetting van de feiten stellen: “Enkele dagen voor hun vertrek naar België vonden ze onderdak bij enkele vrienden tot hun paspoorten geregeld waren.” Aldus blijkt dat verzoekers nadat zij hun eerdere woning hebben verlaten/hadden moeten verlaten, onderdak hadden gevonden bij enkele vrienden. Verzoekers maken dan ook geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij ingeval van terugkeer naar Griekenland met hun kinderen op straat zouden belanden.

Wat betreft de medische voorzieningen in Griekenland, dient vastgesteld dat verzoekers enkel melding maken van problemen in het kader van de zwangerschap en bevalling van verzoekster (zie *infra*). Zij maken geen melding van specifieke medische zorgen in hoofde van hun kinderen. Waar verzoekers dienaangaande verwijzen naar rechtspraak van de Raad, dient er vooreerst op gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Bovendien betreft het aangehaalde arrest van 19 augustus 2019 een zaak waarin twee van de vier kinderen specifieke medische problemen kenden. Ook in het aangehaalde arrest van 30 oktober 2019 is er sprake van een specifieke medische toestand in hoofde van de betrokkene. Verzoekers maken echter geen enkele melding van specifieke medische zorgen in hoofde van hun kinderen. Het op algemene wijze *post factum* beweren dat hun kinderen in Griekenland niet kunnen rekenen op een goed werkende gezondheidszorg, volstaat allerminst om *in concreto* aan te tonen dat de Griekse gezondheidszorg dermate gebrekkig is dat zij en/of hun kinderen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen. In het arrest van 8 april 2020 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) stelde de Raad vast dat het door het commissaris-generaal gevoerde onderzoek in dat dossier gebrekkig was, hetgeen *in casu* evenwel niet wordt aangetoond.

De algemene informatie waarnaar verzoekers verwijzen (verzoekschrift, stukken 3-5) heeft geen betrekking op hun persoon of op de persoon van hun kinderen en volstaat dan ook niet teneinde de door hen aangehaalde problemen *in concreto* aannemelijk te maken.

Verzoekers tonen dan ook niet aan dat *in casu* geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met hun kinderen. Zij maken niet *in concreto* aannemelijk dat zij louter omwille van het feit dat zij twee jonge kinderen hebben in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen en/of dat er in hun hoofde of deze van hun kinderen sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland.

Wat betreft vervolgens de medische verzorging van verzoekster in het kader van haar zwangerschap en bevalling, herhalen verzoekers in hun verzoekschrift dat deze verzorging te wensen overliet wat toch zeer zware aantijgingen zijn. Het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen volstaat op zich evenwel niet om de motieven aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissingen te weerleggen. Hoewel verzoekers blijken hun verklaringen niet tevreden waren over de medische zorgen die verzoekster werden toegediend in het kader van haar zwangerschap en bevalling, dient vastgesteld dat zij wel degelijk toegang hadden tot medische zorgen, dat zij in Griekenland kon bevallen en een gezonde baby ter wereld bracht en dat zij geen melding maken van actuele gezondheidsproblemen ten gevolge van deze medische verzorging in Griekenland. Er kan dan ook worden aangenomen dat, los van verzoekers persoonlijke indrukken van de gekregen medische zorgen, deze zorgen toereikend waren en dat zij geenszins aan hun lot werden overgelaten, noch dat de Griekse artsen en verpleegkundigen hun medische zorgen weigerden of niet ernstig namen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaarde dat zij gratis toegang hadden tot gezondheidszorg van een goed niveau (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7). Verzoekers slagen er dan ook geenszins in *in concreto* aan te tonen dat zij omwille van een gebrekkige (toegang tot) gezondheidszorg in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen en/of dat er hierom in hun hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland.

Wat betreft de toegang tot huisvesting en werk kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*). Waar verzoekers verder nog wijzen op racisme en discriminatie waarvan zij in Griekenland het slachtoffer zouden zijn geworden, dient vastgesteld dat de door hen aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen vaststellen dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen en/of dat er hierom in hun hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland. Waar zij wijzen op de levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp Moria op het Griekse eiland Lesbos, meer bepaalde vechtpartijen waartegen de politie niet optrad en angst om omwille van hun etnische origine als Koerdische en Yezidi te worden gevisieerd door andere

vluchtelingen in het kamp, dient vastgesteld dat zij naar het Griekse vasteland verhuisden nadat hen internationale bescherming werd toegekend. Bovendien maken verzoekers geen melding van persoonlijke problemen die zij omwille van hun etnische origine zouden hebben gekend. Zij spreken louter in algemene bewoordingen van potentiële bedreigingen in het vluchtelingenkamp. Laat staan dat zij *in concreto* aantonen dat zij, ingeval van persoonlijke bedreigingen naar aanleiding van hun etnische origine met andere vluchtelingen, geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten. Waar zij melding maken van een racistische/discriminerende bejegening door de Griekse autoriteiten, blijkt uit hun verklaringen geenszins dat er in hun hoofde sprake was van dermate verregaande en systematische discriminatie dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Griekenland ondraaglijk zou worden.

Met betrekking tot de door verzoekers voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en huwelijksakte hebben betrekking tot uw identiteit en afkomst uit Syrië, deze staat niet ter discussie. Het medisch attest dat u voorlegt toont aan dat u zwanger geweest bent, wat ook niet ter discussie staat.”

De algemene informatie waarnaar verzoekers verwijzen (verzoekschrift, stukken 3-5) heeft geen betrekking op hun persoon en volstaat dan ook niet teneinde *in concreto* aannemelijk te maken dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen en/of dat er in hun hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland.

Rekening houdend met het voorgaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen tevens terecht als volgt:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).”

2.3.6. Ten overvloede stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gewezen op het volgende:

“Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.”

2.3.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoekers er niet in de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

K. DECLERCK